

at jeg vilde gjøre klart, hvad jeg ogsaa har forsøgt i Dag, at man kunde ikke bhgge Noget paa Presselovens § 14, at man kunde ikke udrette Synderligt ad præventiv Vej, fordi man ikke havde saadanne Midler, og at man derfor maatte virke ved efterfølgende Straf. Disse to faktiske Berigtigelser har jeg troet det nødvendigt at gjøre strax, for at der ikke paa Grundlag af dette skal danne sig videre Misforstaaelser til ingen Verdens Rytte.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brandes: Overfor den ærede Minister vil jeg blot sige, at han ikke i Lands-thinget nævnte et Udvalg af Casanovas Memoirer, saa at jeg var berettiget til at mene, at han hentydede til hele Bogen, da han kun har nævnt Casanovas Memoirer i Almindelighed. Jeg skal yderligere gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister ogsaa ved sit Lovforslag netop vil straffe samtlige disse Memoirer, siden han vil straffe de Bøger, hvori der findes saadanne flibrige Skildringer, som den ærede Minister nævnte, at der findes i Udtoget. Helt Bogen maa da betragtes som utugtig, og altsaa vilde Casanovas Memoirer ligegodt være hjemfalden til Ministerens Anklage og til Straf.

Justitsministeren (Nellemann): Med Henhyn til det Sidste skal jeg gjøre en Bemærkning, som ogsaa gjælder det Meste af, hvad det ærede Medlem iøvrigt yttrede, nemlig, at dette Lovforslag indeholder efter min Mening i saa Henseende ingen Udvidelse af, hvad der allerede nu gjælder. De Forfattere, der kunne forfølges efter den nye Lov, kunne ogsaa forfølges efter den gjældende Lov.

Bluhme: Det forekommer mig, at det Foredrag, vi hørte forleden af det ærede Medlem fra Viborg (Klein), reducerede det foresliggende Lovforslag omtrent til Intet. Der kan vistnok være al Grund til at afslutte Forhandlingen derom, men paa den anden Side negter jeg ikke, at det i en Sag af saa stor Vigtighed kan være naturligt, at der kommer Udtalelser fra de forskellige Standpunkter. Men saa vist som Lovforslaget egentlig blev slaet ihjel ved det første Foredrag i Forgaars, synes det at gaa dermed, som det blev sagt i Hjør i forskellige Blade, at man veed ikke, hvor længe et Bleg kan leve. Det synes unegte-

lig, at jo længere det lever her i Thinget, desto mere Liv kommer der i det, og derfor frygter jeg, at dersom Lovforslaget kommer i Udvalg, vil det tilsidst blive spillevende. Jeg skal strax bemærke, at jeg paa alle Stadier vil stemme imod dette Lovforslag, ikke alene, fordi det, som det allerede blev fremhævet af det ærede Medlem fra Maribo (N. S. Larsen), synes mærkeligt, at en Regjering, der særlig beskytter den offentlige Prostitution og holder sin Hånd over den, kommer med et saadant Lovforslag, men ogsaa, fordi selve Lovens Indhold synes at sige, at den Mhindighed, der har indført de grønne Jalouster, absolut maa være den første til at falde for § 1 og blive henvist til Fængselsstraf. Jeg tror ikke, at Politiet er i Stand til at beskytte Sædeligheden, ligesaa lidt som jeg tror, at Straffeloven eller Dommerne kunne gjøre det. Hvis Pressen steier ud, hvis Literaturen bliver usædelig, saa maa virkelig Korrektivet findes i selve Samfundet og i Pressen. Sædeligheden gennem alle Klasser arbejder sig frem under Samfundets egen Kritik og under Pressens Kritik og vedligeholdes ved, at man i alle Klasser og særlig fra oven overholder og agter bestaaende Love, Personligheden, Rettigheden i Samfundet, og særlig ved, at man hævdter Personlighedens Selbstændighedsfølelse overfor Samfundets udviklingen. Krænkelser deraf fra oven frembringer Demoralisation, Usædelighed i alle Retninger. Og naar samtidig dermed en Samfundsordning begunstiger Formuers Samling paa enkelte Hænder ved Siden af en tiltagende Fattigdoms Glendigheder, udvikles Usædeligheden saavel i Literaturen som paa andre Maader. Dersom vi ville modarbejde den, gjælder det om, at vi for Alvor tage fat paa at løse de Opgaver, som allerede nu kunne løses, brede ud i den store Befolknings brede Lag Betingelserne for alle de Enkeltes menneftelige Tilværelse, Betingelserne for, at der gennem alle Samfundets Klasser kan føres og leves et lykkeligt Familieliv. Thi kun gennem Familielivet, gennem Opdragelsen og Skolen modarbejdes den usædelige Literatur og Usædelighed i Kjønsforholdet, som man her vil søge at modarbejde ved Politii- og Straffebestemmelser. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Meergaard) har sagt, hvad der ogsaa blev fremhævet af den ærede sidste Taler (Brandes), at Børnene gaa omkring og se paa usædelige Billeder. Jeg tror virkelig, det har været Tilfældet gennem alle Tidslaldere, at de have set paa saadanne, naar de have kunnet komme til det. Jeg tror